

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Den gamle Vandpost (ET EVENTYR I MANER) (DK)

Citation: Jacobsen, J. P.: "Den gamle Vandpost (ET EVENTYR I MANER) (DK)", i Jacobsen, J. P.: *Lyrik og prosa*, udg. af Jørn Erslev Andersen ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjp08val-shoot-workid71518/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Lyrik og prosa

var en Aften i October og det i Anledning af en meget sjelden Cactus, som nu endelig efter ni Aars omhyggelige Pleje havde faaet en Blomst, der efter denne Cactus Skik vilde aabne sig en Gang i Løbet af Natten med et stort Knald. Nu skulde jo Ventetiden gaa med Noget, og da vi Unge, hvad der ikke er nogen Sjeldenhed, troede vi vare Digtere, – Carl var dog baade for vort og sit eget Vedkommende vis paa, at det var en Fejltagelse, – saa havde vi ladet Krigsraaden forstaa, at vi vilde paatage os at udfylde Pavserne mellem Theen og Frugtskaalenes Vandringer.

Der var nu blevet indbudt en Del Damer og Herrer; men paa Grund af det daarlige Vejr og andet lovligt Forfald havde, med Undtagelse af en døv Assessor, ingen Andre end vi fem givet Møde. Men hvad gjorde vel det, Julie var der, og det var dog egentlig hende, for hvem vi vilde læse, hende af hvem vi vilde beundres.

Nu! Cactusen stod midt paa Bordet, Krigsraaden og Assessoren sad hver i sin Ende af Sophaen, Julie vandt Garn af en nydelig antik Garnvinde, der havde tilhørt hendes afdøde Moder, og Carl sad hos hende og klippede Vindsler med en umaadelig Havesaks. Vi andre dreve lidt ulykkelige omkring, fortabte os i Billederne paa Væggen, talte Striberne i Tapetet, gennemgik Visitkortene, loftede paa Rullegardinet for at se, om det var stjernelyst, og hørte uagtet al denne Travlhed dog hvert Ord, der blev sagt i Stuen, saa vi kunde le, naar Assessoren var vittig.

Endelig var Julie saa venlig at anmode Povl om at begynde, og han læste da:

Efteraar

Skoven staar i sin fejreste Dragt,
Frugter er komne til Blades Pragt,
Rigere mægter den aldrig sig smykke,
Nærmere kan den mod Maalet ej rykke,
Maalet er naat.

Høstvind kommer med Lumskhed og List,
Kysser hvert Blad, der hænger paa Kvist,